

SIEWCA

BĄDŹMY ŚWIADKAMI MIŁOŚCI

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Nr 29 (97)

18 kwietnia – 1 maja 2009 r.

Cena 1,- zł

**Abp Zygmunt Szczęsny Feliński w dniu
11 października 2009 r. włączony do grona
świętych Kościoła Powszechnego**

**PARAFIALNY
ODDZIAŁ
AKCJI
KATOLICKIEJ
SEJNY**

MOC SŁOWA

Niedziela III Wielkanocna – 18.04.2010

J 21,1-19

Jezus ukazał się znowu nad Morzem Tyberiadzkim. A ukazał się w ten sposób: Byli razem Szymon Piotr, Tomasz, zwany Didymos, Natanael z Kany Galilejskiej, synowie Zebedeusza oraz dwaj inni z Jego uczniów. Szymon Piotr powiedział do nich: „Idę łowić ryby”. Odpowiedzieli mu: „Idziemy i my z tobą”. Wyszli więc i wsiadli do łodzi, ale tej nocy nic nie złowili. A gdy ranek zaświtał, Jezus stanął na brzegu. Jednakże uczniowie nie wiedzieli, że to był Jezus. A Jezus rzekł do nich: „Dzieci, czy nie macie nic do jedzenia?”. Odpowiedzieli Mu: „Nie”. On rzekł do nich: „Zarzućcie się po prawej stronie łodzi, a znajdziecie”. Zarzucili więc i z powodu mnóstwa ryb nie mogli jej wyciągnąć. Powiedział więc do Piotra ów uczeń, którego Jezus miłował: „To jest Pan!”. Szymon Piotr, usłyszawszy, że to jest Pan, przywdział na siebie wierzchnią szatę, był bowiem prawie nagi, i rzucił się w morze. Reszta uczniów dobiła łodzią, ciągnąc za sobą sieć z rybami. Od brzegu bowiem nie było daleko, tylko około dwustu łokci. A kiedy zeszli na ląd, ujrzeli żarzące się na ziemi węgle, a na nich ułożoną rybę oraz chleb. Rzekł do nich Jezus: „Przynieście jeszcze ryb, któreście teraz ułowili”. Poszedł Szymon Piotr i wyciągnął na brzeg sieć pełną wielkich ryb w liczbie stu pięćdziesięciu trzech. A pomimo tak wielkiej ilości sieć się nie rozerwała. Rzekł do nich Jezus: „Chodźcie, posilcie się!”. Żaden z uczniów nie odważył się zadać Mu pytania: „Kto Ty jesteś?”, bo wiedzieli, że to jest Pan. A Jezus przyszedł, wziął chleb i podał im, podobnie i rybę.

To już trzeci raz, jak Jezus ukazał się uczniom od chwili, gdy zmartwychwstał. A gdy spożyli śniadanie, rzekł Jezus do Szymona Piotra: „Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci?” Odpowiedział Mu: „Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham”. Rzekł do niego: „Paś baranki moje”. I powtórnie powiedział do niego: „Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie?” Odparł Mu: „Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham”. Rzekł do niego: „Paś owce moje”. Powiedział mu po raz trzeci: „Szymonie, synu Jana, czy kochasz Mnie?” Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: „Czy kochasz Mnie?” I rzekł do Niego: „Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham”. Rzekł do niego Jezus: „Paś owce moje. Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci: Gdy byłeś młodszy, opasywałeś się sam i chodziłeś, gdzie chciałeś. Ale gdy się zestarzejesz, wyciągniesz ręce

swoje, a inny cię opasze i poprowadzi, dokąd nie chcesz”. To powiedział, aby zaznaczyć, jaką śmiercią uwielbi Boga. A wypowiedziawszy to rzekł do niego: „Pójdź za Mną!”

Refleksja niedzielna:

W tym tygodniu starajmy się utwierdzać w sobie nadzieję. Nie pozwólmy by zawładnął nami smutek. Podtrzymujmy w sobie nadzieję, jaką miał Jezus: Bóg jest blisko mnie. Nawet jeśli nie mogę Go zobaczyć, ani usłyszeć – tak jak w Wielki Piątek. Ale jest. Czeka na nas. Nie rozpoznajemy Go od razu. Nieraz może zbyt późno. Ale jednak! Wtedy nawet nie ośmielamy się zadać Mu pytania: Kto Ty jesteś? Bo wiemy na pewno, że to jest Pan. I wtedy wybucha radość, znika lęk. Zmartwychwstał naprawdę. Co za ulga! Bóg pokonał śmierć. Jezus ukazał się swoim uczniom i jadł z nimi. Czyż nie jest to dostateczny powód do nadziei!

Zdobądźmy się więc na nią. Wejđźmy w ten tydzień z oczyma pełnymi nadziei. Postarajmy się nie dostrzegać ciemności albo, jeśli już je zobaczymy, rozjaśnijmy je choćby odrobiną nadziei. Nie jest to takie proste, jak się mówi. Nieraz może się już o tym przekonaaliśmy. Ale uczniom też nie przyszło łatwo uwierzyć w zmartwychwstanie, w zwycięstwo życia. Aż do momentu, gdy podzielili się chlebem z Jezusem. Jak my dzisiaj. Odtąd byli pewni: Życie jest silniejsze. Nadzieja jest silniejsza. Radość zwycięża. W tym tygodniu starajmy się utwierdzać w sobie nadzieję, i korzystajmy z zaproszenia Pana: „Chodźcie, posilcie się!”

Niedziela IV Wielkanocna – 25.04.2010

J 10,27-30

Jezus powiedział: „Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je. Idą one za Mną i Ja daję im życie wieczne. Nie zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki. Ojciec mój, który Mi je dał, jest większy od wszystkich. I nikt nie może ich wyrwać z ręki mego Ojca. Ja i Ojciec jedno jesteśmy”.

Refleksja niedzielna:

„Bądzowieczką!” – odpowiedź na to wezwanie z trudem przechodzi nam przez gardło. I nie od razu wszystko się zmienia, słysząc, że Jezus jest dobrym pasterzem. Nie wiemy dostatecznie wiele, przynaj-

mniej większość z nas, o pasterzach i owieczkach. Trudno nam sobie wyobrazić, jak to jest być owieczką. Może dałoby się jednak odnieść te nieco odległe czasowo obrazy do dnia dzisiejszego, do naszego życia? Przede wszystkim zapytajmy, co takiego wyróżnia owcę, co również dla nas mogłoby być ważne? Słucha głosu pasterza, rozpoznaje go i idzie za nim. W naszym przypadku mogłoby to oznaczać: słuchać głosu Boga, rozpoznawać go wśród kakofonii wielu innych głosów, które nas zewsząd osaczają, i iść za nim. Starać się usłyszeć oryginalny głos Jezusa i zdać się na niego. Nie chcieć wiecznie słuchać jedynie własnego głosu, lecz przyznać słuszność głosowi Boga. Nie chodzi o ślepe posłuszeństwo, ale świadome, zreflektowane zaufanie. A co takiego wyróżnia pasterza? Troska o owce, które zostały mu powierzone. Ta istotna cecha pasterza dotyczy też nas. My także, choć w różnym stopniu, ponosimy odpowiedzialność za innych, za tych, z którymi żyjemy i pracujemy, I to nawet wtedy, gdy tak często zawodzą, bo coś innego wydaje się im ważniejsze. Nasze wydaje się dość proste, choć bynajmniej niełatwe: uważnie słuchać głosu Boga i bliźnich.

Szanuj to co posiadasz,
bo w pewnym momencie życia może się okazać,
że nie masz nic.
Docień zanim stracisz.
Szanuj nawet tych, którzy tobą gardzą.
Śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą.
Umiera się w byle jakim miejscu życia.
Dobrze widzi się tylko sercem.
Najważniejsze jest nie widoczne dla oczu.
Kochaj! Kto kocha wszystko posiada.
Przyjaciół tak taki człowiek,
który cię już dobrze zna, a mimo to cię lubi.
Nie mów nigdy wszystkiego co wiesz,
lecz wiedz zawsze wszystko co mówisz.

Na 1 stronie: pomnik Arcybiskupa Zygmunta Szczęsnego Felińskiego na dziedzińcu Domu Głównego Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi w Warszawie. Po lewej portret wiszący na fasadzie Bazyliki św. Piotra w Rzymie w dniu kanonizacji.

KALENDARZ LITURGICZNY

NIEDZIELA III WIELKANOCNA, 18 KWIETNIA 2010

Słowo Boże: Dz 5,27-32.40-41; Ap 5,11-14; J 21,1-19
Niedziela Biblijna – rozpoczyna się II Tydzień Biblijny

PONIEDZIAŁEK, 19 kwietnia 2010. Dzień powszedni

Słowo Boże: Dz 6,9-15; J 6,22-29
Dzisiaj V rocznica wyboru papieża Benedykta XVI

WTOREK, 20 kwietnia 2010. Dzień powszedni

Słowo Boże: Dz 7,51-59. 8,1; J 6,30-35

ŚRODA, 21 kwietnia 2010.

Wsp. Św. Anzelma, bpa i doktora Kościoła
Słowo Boże: Dz 8,1-8; J 6,35-40

CZWARTEK, 22 kwietnia 2010. Dzień powszedni

Słowo Boże: Dz 8,26-40; J 6,44-51

PIĄTEK, 23 kwietnia 2010. Uroczystość św. Wojciecha,

bpa i męcz. Głównego Patrona Polski i Diecezji Elckiej
Słowo Boże: Dz 1,3-8; Flp 1,20-30; J 12,24-26
Dzień imienin Pasterza naszej Diecezji bpa Jerzego Mazura.
Z racji uroczystości post dzisiaj nie obowiązuje

SOBOTA, 24 kwietnia 2010. Wsp. Św. Jerzego, męcz.

Słowo Boże: Dz 9,31-42; J 6,55.60-69

NIEDZIELA IV WIELKANOCNA, 25 kwietnia 2010

Słowo Boże: Dz 13,14.43-52; Ap 7,9.14-17; J 10,27-30
Niedziela Dobrego Pasterza. Światowy Dzień Modlitw
o Powołania Kapłańskie i Zakonne.
Taca na WSD naszej Diecezji.

PONIEDZIAŁEK, 26 kwietnia 2010.

Wsp. NMP Dobrej Rady
Słowo Boże: Dz 11,1-18; J 10,1-10
Kwartalne dni modlitw o powołania do służby Bożej

WTOREK, 27 kwietnia 2010. Dzień Powszedni

Słowo Boże: Dz 11,19-26; J 10,22-30
Kwartalne dni modlitw o powołania do służby Bożej

ŚRODA, 28 kwietnia 2010. Wsp. Św. Piotra Chanela,

prezb. i św. Ludwika Marii Grignione de Montfort, prezb.
Słowo Boże: Dz 12,24-13,5; J 12,44-50
Kwartalne dni modlitw o powołania do służby Bożej

CZWARTEK. 29 kwietnia 2010. Święto św. Katarzyny

Sieneńskiej, dziewicy i doktora Kościoła, Patronki Europy
Słowo Boże: 1J 1,5-2,2; Mt 11,25-30
Kwartalne dni modlitw o powołania do służby Bożej

PIĄTEK, 30 kwietnia 2010. Wsp. Św. Piusa V, papieża

Słowo Boże: Dz 13,26-33; J 14,1-6
Kwartalne dni modlitw o powołania do służby Bożej

SOBOTA, 1 maja 2010. Wsp. Św. Józefa Rzemieślnika

Słowo Boże: Dz 13,44-52; J 14,7-14
Pierwsza sobota miesiąca

NIEDZIELA V WIELKANOCNA, 2 maja 2010

Słowo Boże: Dz 14,21-27; Ap 21,1-5; J 13,31-35

Ks. Prałat Zbigniew Bzdak – proboszcz parafii

A z tej śmierci życie tryska...

Wnajradośniejszym czasie przeżywania tajemnicy Zmartwychwstania Pana Jezusa, kiedy chrześcijanie budują w sobie wiarę spotykając żyjącego Pana jak Maria Magdalena, uczniowie w Emaus, Piotr i apostołowie w Wieczerniku, Pan Bóg przeprowadza nasz Naród przez kolejną próbę. W tym momencie niezrozumiałą.

Stajemy zdumieni wobec tej tragedii która niesie ze sobą nagłą śmierć Prezydenta, parlamentarzystów, wojskowych, duchownych i osoby zdążające na wspólną modlitwę za naszych narodowych bohaterów zamordowanych w Katyniu. Zdumiewające, jak bardzo prawdziwe jest wołanie tylu pokoleń: „od nagłej i niespodziewanej śmierci zachowaj nas Panie”. Polska płacze, Polacy palą znicze, składają kwiaty, ale co najważniejsze Polska się modli. Od pięciu lat, kiedy również w wigilię Bożego Miłosierdzia odszedł do Domu Ojca nasz ukochany papież Jan Paweł II, nie było takiej mobilizacji modlitwy, zadumy, refleksji, stawiania pytań: co dalej? Ktoś powiedział, że Polska albo będzie chrześcijańska, albo nie będzie jej wcale. Coraz bardziej uświadamiam sobie, że Pan Bóg z nas nie zrezygnował, że ciągle na nas liczy, że ma wciąż wobec naszego Narodu plan. Jaki? Tego na pewno nie wiem. Ale liczy na naszą wiarę, i wierność Jego Słowu. Ta „Iskra, która wyszła z naszego Narodu” nie zgasła – czekamy na głośne orzeczenie Kościoła: „Święty Jan Paweł II Wielki”.

Pan Bóg wyznaczył naszemu Narodowi tygodniowe rekolekcje, być może trwać będą dłużej,

nawet kiedy skończy się tygodniowa żałoba. Właśnie teraz trzeba się mocniej wsłuchiwać w głos Boga. Biskup Polowy Wojska Polskiego bp Tadeusz Płóski w kazaniu, które miał wygłosić w Katyniu napisał: „Czy nie jest tak, że wciąż wolimy bardziej słuchać ludzi, niż Boga? Czy nie próbujemy za bardzo dopasowywać się do ludzkich poglądów, usiłując nasze doświadczenie wcisnąć w ramy poprawności społecznej i politycznej? Czy nie łatwiej nam odrzucać dowody Bożego działania, byle tylko zachować swój, często budowany latami, wizerunek w pracy czy towarzysztwie... Bóg jednak oczekuje od nas czegoś innego... Jeżeli mamy bardziej słuchać Boga, to musimy być bardziej ludźmi Bożej Księgi Życia. Dzięki Biblii poznajemy bowiem Boże odwieczne zamysły, Boże sposoby działania, Boże zasady i prawa, Boże wartości. Jeżeli mamy bardziej słuchać Boga to musimy być wrażliwi bardziej na wewnętrzny głos Ducha Świętego, wpływającego na nasze motywacje. Tu właściwym środkiem jest modlitwa. Słuchać Boga „bardziej”, oznacza słuchać Go bardziej niż własnego zdrowego rozsądku, bardziej niż tego, czego się nam bardzo chce, albo bardzo nie chce. Jeśli Boga mamy słuchać „bardziej”, to Bóg ma być autorytetem w sprawach życia rodzinnego, małżeńskiego, wychowania, życia codziennego. Bóg ma być autorytetem w kwestii polityki, kultury, historii, sztuki, prawa, filozofii. Bóg ma być autorytetem w sprawach medycyny i opieki społecznej, przedsiębiorczości, sukcesu. Bóg ma być autorytetem w kwestiach wiary, Kościoła, religii... W każdej z tych dziedzin są też ludzkie autorytety. I, oczywiście, słuchajmy ich. Tylko zawsze pamiętajmy, że aby nie przegrać życia – „trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi”. Tak. Bóg zna się na wszystkim doskonale. Wszystko wie najlepiej. Warto zatem Go słuchać...”

Chrystus po to umarł, aby zmartwychwstać. Wierzymy, że życie, służba i śmierć Pana Prezydenta Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Pana prof. Lecha Kaczyńskiego, Jego Małżonki Marii, Biskupa Tadeusza i wszystkich, którzy zginęli pod Smoleńskiem mają swój sens w Chryście, w Jego śmierci i zmartwychwstaniu. Ta prawda dodaje nam nadziei i nadaje sens naszemu życiu.

BĄDŹMY ŚWIADKAMI MIŁOŚCI

Pasterze Kościoła w Polsce napisali List na temat małżeństwa i rodziny nawiązujący do hasła tego Roku Kościelnego „**BĄDŹMY ŚWIADKAMI MIŁOŚCI**”. Biskupi zakończyli list słowami: „Umilowani w Chrystusie Panu! Kończąc, pragniemy zwrócić uwagę, na wydany w tym roku przez Konferencję Episkopatu Polski dokument pt. „Służyć prawdzie o małżeństwie i rodzinie”. Bardzo serdecznie zachęcamy do jego lektury i rozmowy o nim w rodzinach. Mamy nadzieję, że wielu duszpasterzy zorganizuje w swoich parafiach grupy studyjne, które będą rozważały ten tekst, szukając w nim inspiracji do rozwoju i dróg nawrócenia.” Warto pochylić się nad treścią dokumentu prezentowanego poniżej.

19 Godność osoby ludzkiej – niezależna od nikogo, a jedynie od Boga – musi w sposób bezwzględny stanowić wartość normatywną wszelkiej działalności kulturalnej, społecznej, politycznej i gospodarczej, oceniania aborcji, eutanazji i sztucznego zapłodnienia, wykorzystywania komórek macierzystych z embrionów i klonowania. Wszyscy muszą sobie uświadomić, że to wyzwanie „ma absolutnie kluczowe znaczenie dla przyszłości rodzaju ludzkiego i dla całego świata”. Każdy – tam, gdzie Bóg go postawił – musi uczynić wszystko, co w jego mocy, aby nie dopuścić do redukcyjnej wizji człowieka i jego godności. Żaden cel – choćby to było rozwiązanie poważnych kryzysów społecznych czy troska o przyszłość bardziej godną człowieka – nie zwalnia od poszanowania „wrodzonej godności i duchowej wielkości każdej osoby ludzkiej”. Trzeba się bowiem o przyszłość człowieka, to najpierw i przede wszystkim zabiegać, aby zachował on swoją godność i prawa należne każdej bez wyjątku osobie ludzkiej oraz rozwinął «zadane mu» człowieczeństwo.

20 Aby zrozumieć wagę i sakralny wymiar tego obowiązku, należy pamiętać, że Jezus Chrystus, aby przywrócić człowiekowi utraconą godność, oddał za każdego swoje życie. Chrześcijanin – przez wzgląd na Dzieło Odkupienia – nie może zatem zgodzić się na jakikolwiek kompromis z duchem tego świata, gdy chodzi o bezwzględne poszanowanie ludzkiej godności.

Sprzeniewierzyłby się swemu powołaniu. Jezus Chrystus założył przecież Kościół, aby w imieniu Boga świadczył o godności każdego człowieka, aby jej bronił wobec pogańskiego świata, a poprzez zbawcze posługiwanie prowadził do pełni.

21 Gdy w Kościele mówi się o obowiązkach katolików zaangażowanych w politykę, nie jest to i być nie może kazuistyczna dyskusja prawników, którzy interpretując teksty doktrynalne Kościoła próbują przevorsować takie czy inne możliwości postępowania. Najgłębszą racją prawa kościelnego jest służba życiu duchowemu. Kościół nie jest instytucją z tego świata, w której zapis prawny stanowi ostateczną rację postępowania. Kościół jest instytucją Bosko-ludzką, gdzie prawo stanowione ma swoje źródło w depozycie wiary. W konsekwencji nie prawnicza kazuistyka, ale rozeznawanie duchowe kieruje postępowaniem Kościoła. W poszukiwaniu odpowiedzi na egzystencjalne pytania obowiązuje nas nie prawnicza, ale teologiczna metoda, która – respektując prawo naturalne oraz czerpiąc z Pisma Świętego i Tradycji Kościoła – ukaże zastosowanie Objawienia w konkretnym życiu. Zrozumiałe zatem, że nie formalne możliwości interpretacji pojedynczych tekstów, ale pokorna wierność Bogu objawiającemu się w Kościele decyduje ostatecznie o życiowych postawach. „Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi”.

(cdn)

Proboszcz z Ars o kapłaństwie

Kapłaństwo jest umiłowaniem Serca Jezusa. Kiedy spotykacie kapłana, zawsze myślcie o Jezusie. Gdyby nie było kapłaństwa, nie mielibyśmy Pana wśród nas. Kto bowiem włożył Go do tabernakulum? Kapłan. Kto przyjął wasze dusze do społeczności Kościoła, kiedyście się narodzili? Kapłan. Kto karmi je, by miały siłę do ziemskiego pielgrzymowania? Kapłan. Kto przygotował je, aby mogły stanąć przed Bogiem, wykupane w Krwi Jezusa Chrystusa? Kapłan. Zawsze kapłan. A kiedy dusza popadnie w grzech śmiertelny, kto ją wskrzesi do życia? Kto przywróci jej spokój sumienia? Tylko kapłan. Nie znajdziecie żadnego dobra, które pochodzi od Boga, żeby za nim nie stał kapłan.

Wszelkie dary Boże na nic by się nam nie zdały, gdybyśmy nie mieli wśród nas kapłanów. Na co komu dom pełen złota, jeśli nie byłoby nikogo władnego otworzyć nam drzwi? Kapłan ma klucze do niebieskiego skarbcza: to on otwiera nam drzwi nieba, jest administratorem dóbr Pańskich i ekonomem domu Ojca. Po Bogu kapłan jest najważniejszy! Nie żyje dla siebie, żyje dla was. Zostawcie parafię bez kapłana przez dwadzieścia lat, a zaczną w niej adorować cielca. Kiedy ktoś chce zniszczyć religię, najpierw atakuje kapłanów, gdyż tam gdzie nie ma kapłana, nie ma już ofiary Mszy świętej, nie ma kultu Bożego.

(„Zapiski z Ars” wybrała: Irena)

Syn wygnanki syberyjskiej, który w młodości niósł pomoc wygnańcom, a potem sam przez 20 lat przebywał na wygnaniu w głębi Rosji – może być i jest patronem i opiekunem polskich zesłańców.

Święty Zygmunt Szczęsny Feliński

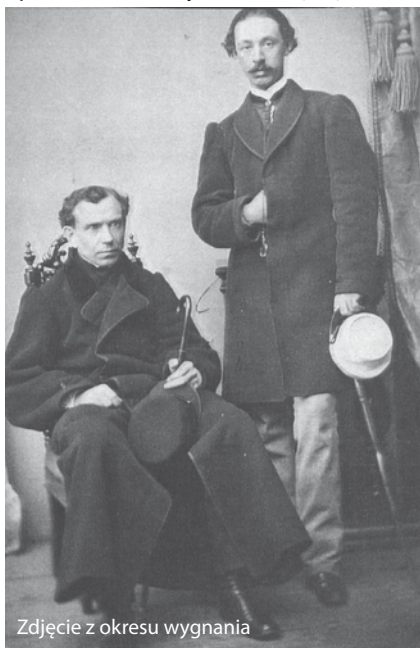
Opiekun Sybiraków

Zygmunt Szczęsny Feliński (1822-1895) przeszedł do historii jako arcybiskup metropolita warszawski z doby powstania styczniowego, 20-letni wygnaniec w głębi Rosji, pasterz ludu wiejskiego w Dźwiniacze na Podolu, założyciel zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi, pisarz ascetyczny, opiekun sierot, ubogich wygnańców, autor cennych Pamiętników, uważanych do dziś za perłę literatury pamiętnikarskiej XIX stulecia, które doczekały się czterech wydań. Żył w okresie niewoli narodowej i zrywów niepodległościowych, kiedy Polska nie istniała na mapie świata, ale nigdy nie zwątpił w powstanie wolnej,

niepodległej Polski, którą nazywał po prostu – Matką, wprawdzie pogrzebaną, ale żywą Matką. Tę wiarę łączył ze sprawiedliwością Bożą, co wyrażają jego słowa: „choćby nowe głązy zwalono na grób Polski, choćby nowymi ćwiekami przybito wieko jej trumny, grabarze jej nie pogrzebią, bo tylko zmarłych grzebią, a Sędzia, który jest na niebie, ostatecznie wymierzy sprawiedliwość uciśnionym” (1844). Współcześni nazywali go chlubą episkopatu polskiego, męczennikiem za wiarę i ojczyznę, wiernym synem Kościoła. Koleje jego życia wiązały go z 10 krajami Europy. Na progu Trzeciego Tysiąclecia może być wzorem miłości Boga i Ojczyzny, symbolem braterstwa narodów w oparciu o Ewangelię. Sława jego świętości i łaski otrzymane za jego wstawiennictwem przyczyniły się do starań o wyniesienie go na ołtarze. Jego Sprawę kanonizacyjną rozpoczął w Warszawie kard. Stefan Wyszyński (1965), a zakończył kard. Józef Glemp (1984). Dalsze prace, prowadzone w Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w Watykanie, zostały ukoronowane beatyfikacją i kanonizacją. Papież Jan Paweł II wyniósł go do chwały ołtarzy 18 sierpnia 2002 r. w Krakowie, a Benedykt XVI, w dniu 11 października 2009 r., w Bazylice św. Piotra w Rzymie, włączył go do grona świętych Kościoła Powszechnego.

Najmniej znanym okresem z życia abp. Felińskiego jest jego 20-letni pobyt na zesłaniu w Jarosławiu nad Wołgą, godny przybliżenia ze względu na jego wyjątkową ofiarność dla polskich wygnańców syberyjskich. Wdzięczni Sybiry, zrzeszeni w koła terenowe, coraz częściej obierają go obecnie za swego patrona, opiekuna, przewodnika i powiernika.

Zygmunt Szczęsny Feliński, wychowany w ewangelicznej atmosferze domu rodzinnego, z którego wyniósł głęboką wiarę w Boga, miłość do Ojczyzny i szacunek dla bliźnich, po śmierci ojca i zesłaniu matki na Syberię powiedział, że jedynym jego bogactwem, ale nieocenionym, to: „serce niewinne, religia i miłość braterska dla bliźnich”. Za dewizę swojego życia przyjął hasło: „Bo na ziemi być Polakiem, to żyć bosko i szlachetnie”, o wolność Ojczyzny walczył z bronią w rękę w powstaniu poznańskim (1848). W Paryżu związał się przyjaźnią z wieszczem narodowym Juliuszem Słowackim, który nazywał go skarbem i brylantem i pisał do swej matki: „postępki jego były anielskie wiedza rozkwitająca, stanę się kiedyś chwałą naszą”, a nawet mu prorokował: „że widział nad jego głową jasno świecącą gwiazdę, a u stóp jego rozmodlone tłumy w świątyni”.

Zdjęcie z okresu wygnania

Po śmierci przyjaciela Feliński został księdzem (1855) i poświęcił się pracy duszpasterskiej w Petersburgu. Natchniony duchem miłosierdzia założył Schronisko dla sierot i ubogich oraz zgromadzenie zakonne pod nazwą Rodzina Maryi (1857). Jednocześnie pełnił obowiązki ojca duchownego alumnów i profesora Akademii.

Mianowany 6 stycznia 1862 r. przez Piusa IX arcybiskupem warszawskim rządził nad Wisłą zaledwie 16 miesięcy, w warunkach niezwykle trudnych, w okresie manifestacji patriotycznych i wybuchu powstania styczniowego, ale w tym krótkim

(cd na str. 11)

TRIDUUM PASCHALNE

Wielki Czwartek
pamiętka ustanowienia Eucharystii i Kapłaństwa. Msza Wieczery Pańskiej

TRIDUUM PASCHALNE

Wielki Piątek
dzień męki i śmierci naszego Zbawiciela

REZUREKCA

Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego

Fot.: Aleksandra Zawadzka

czasie rozwinął owocną działalność duszpasterską, która odrodziła życie religijne archidiecezji. Stał jak „Anioł pokoju”, wzywając naród do odwagi i owocnej pracy dla dobra kraju, ale gdy wybuchło powstanie styczniowe (1863), stanął w obronie uciśnionych. Na znak protestu złożył dymisję z Rady Stanu, napisał list do cara Aleksandra II, w którym zawarł słowa: „Polska nie zadowolili się autonomią administracyjną, ona potrzebuje bytu niepodległego”. Protesty Pasterza, a nadto zmiana polityki Rosji wobec kraju spowodowały, że abp Feliński stał się niewygodny dla władz zaborczych. Wezwany przez monarchę do Petersburga, opuścił stolicę 14 czerwca 1863 r., jako więzień stanu, pod eskortą wojskową. Abp Feliński, skazany na wygnanie w głąb Rosji na czas nieograniczony, spędził w Jarosławiu nad Wołgą 20 lat, jasniejąc świętością życia, oddany modlitwie, apostołstwu i dziełom miłosierdzia. Wygnanie było wielkim doświadczeniem dla „czynnego z natury” Pasterza, liczącego 40 lat. Burzliwe przeżycia zbiegły się z niepokojącymi wiadomościami docierającymi z Kraju, gdzie rząd carski krwawo tłumił powstanie, dokonywał egzekucji, deportował na Syberię tysiące Polaków, kasował klasztory, nakładał kontrybucje na kościoły, aresztował i zsyłał na wygnanie księży, niszczył instytucje polskie, nasilał rusyfikację. Jeszcze przez rok mógł Arcybiskup zarządzać archidiecezją, a kiedy Aleksander II odsunął go całkowicie od władzy, złożył swoje losy w ręce Papieża, odpierając jednocześnie naciski rządu carskiego, który usiłował zmusić go do rezygnacji ze stolicy warszawskiej.

Pozostawał pod stałym nadzorem policji, cała jego korespondencja podlegała ostrej cenzurze, wszystkie jego fundusze były kontrolowane. Nieco później zagrożono mu, że w wypadku utrzymywania kontaktów z archidiecezją, zostanie zesłany do prawosławnego klasztoru na Wyspach Sołowieckich na Morzu Białym.

Arcybiskup skrupowany surowymi przepisami policyjnymi, dotknięty licznymi represjami, potrafił rozwinąć szeroką działalność apostołską, która nie ograniczała się do katolików Jarosławia, ale obejmowała setki i tysiące polskich wygnańców syberyjskich, którym niósł pociechę duchową i pomoc materialną. Potrafił natchnąć także serca rodaków do ofiarności na rzecz wygnańców.

Na jego ręce płynęły ofiary dla Sybiraków zebrane w kraju i za granicą, w Paryżu, Rzymie i Londynie, a on rozdzielał je potrzebującym. Jak bardzo ta pomoc była niezbędna dla zesłańców świadczą słowa Arcybiskupa, skierowane do ofia-

rodawców: „Jakaż to radość była, kiedy sukurs tak obfity przybył dla naszych biedaków, z których niektórzy już nawet na powszedni chleb nie mieli. Wczoraj otrzymałem 500 rubli z banku, a dziś już wypiram 250 rubli najbardziej potrzebującym...” (1882). Dobry Pasterz, widząc że katolicy Jarosławia nie mają kościoła, otworzył swoją kaplicę dla ich potrzeb, a chociaż nadzór policyjny zabronił mu głoszenia kazań, śpiewów, uroczystych Mszy św., a nawet wprowadził przepustki dla tych, którzy chcieli uczestniczyć w jego nabożeństwach, to jednak znalazł on sposób na osobisty kontakt z wiernymi, a nawet przyczynił się wzniesienia w Jarosławiu świątyni katolickiej.

Dopiero po 20 latach zesłania abp Feliński odzyskał wolność (1883), ale do Warszawy nie mógł powrócić. Pamięć o „świętym biskupie polskim”, który „utrwalił ducha polskiego i katolickiego w trzech pokoleniach”, przez długie lata pozostała żywa nad brzegami Wołgi. Ostatnie lata życia spędził w Dźwiniacze, oddany pracy duszpasterskiej, społecznej i oświatowej wśród ludu wiejskiego, który uważał go za ojca, opiekuna, za kapłana „świętego”. Nie zapomniał o wygnańcach syberyjskich, dalej otaczał ich opieką, wspierał duchowo i materialnie, wracających przyjmował u siebie lub starał się dla nich o odpowiednie miejsce.

Abp Feliński zmarł 17 września 1895 r. w Krakowie. Przez 25 lat jego ciało spoczywało na cmentarzu w Dźwiniacze, a gdy Polska odzyskała niepodległość, ten który nigdy nie stracił wiary w jej powstanie, wrócił do Warszawy – do katedry św. Jana. Po

Relikwie św. Felińskiego w Archikatedrze Warszawskiej

beatyfikacji jego relikwie umieszczono w ołtarzu Matki Bożej Wniebowziętej w kaplicy Literackiej (2003). Ideę niesienia pomocy sierotom, biednym i wygnańcom przejęły Siostry Rodziny Maryi od swego Założyciela. Także powstanie ich domu w Sejnach, po I wojnie światowej, wiązało się z realizacją tej idei. Pierwsze grupy dzieci, które siostry przygotowały w tym domu w 1922 r., to były polskie sieroty i osoby starsze – przywiezione ze Wschodu. Abp Feliński, syn wygnanki syberyjskiej, który w młodości niósł pomoc wygnańcom, a potem sam przez 20 lat przebywał na wygnaniu w głębi Rosji – może być i jest patronem i opiekunem polskich zesłańców, tych, którzy przeżyli ciężkie lata i wrócili do Ojczyzny jak też i tych, którzy nigdy nie ujrzeli ziemi rodzinnej i spoczęli pod zimnym niebem Rosji, z ufnością, że Bóg przyjmie ofiarę ich życia za wolność Ojczyzny

S. Teresa Antonietta Frącek, RM

Bazylika Mniejsza p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Adres parafii: 16-500 Sejny, Plac Św. Agaty 1 tel.: 87 5162141
Konto bankowe: BS Sejny 20 93540007 0000 0000 0635 0003
Proboszcz parafii: ks. prałat Zbigniew Bzdak, e-mail: ksbzdak@diecezja.elk.pl
Wikariusze: ks. Radosław Góralski, ks. Piotr Świędrowski, ks. Bernardas Augaitis.

Zapowiedzi przedślubne:

Adam Urbański, kawaler, Wierśnie, Parafia Św. Rodziny w Karolinie i **Katarzyna Wichert**, panna, Sejny, Parafia tutejsza.

Dariusz Łatwis, kawaler, Klejwy, Parafia tutejsza i **Wioleta Daiwa Radzewicz**, panna, Przystawańce, Parafia Wniebowzięcia NMP w Puńsku.

Módlmy się za narzeczonych, aby z wiarą i roztropnie przygotowali się do zawarcia sakramentu małżeństwa.

Sakrament Chrztu Świętego:

04/04/2010

Maksymilian Supranowicz, Milena Jankowska, Maria Grajewska, Milena Pachutko, Maja Miszkiel, Igor Samuel Kimszał, Bartosz Szklarz, Szymon Uminowicz.

Odeszli do wieczności:

† Kazimierz Matwiejczyk, Sejny (l. 57), zm. 06/04/2010

† Edmund Sapięga, Babańce (l. 70), zm. 08/04/2010

Z Maryją bądźmy znakiem Jezusa

W życiu potrzebujemy znaków, aby nie błądzić, lecz pewnie kroczyć w stronę celu, jakim jest szczęście wieczne z Bogiem.

Jeśli jesteśmy wierni drodze życia chrześcijańskiego, wówczas sami stajemy się znakiem dla innych, chodzi o coś najważniejszego – być znakiem Jezusa Chrystusa.

Najbardziej wyraził to św. Paweł, kiedy powiedział o sobie: „żyję już nie ja, on żyje we mnie – Chrystus”. Najpiękniejszym wzorem człowieka, który ukazuje Jezusa jest Maryja – Jego Matka.

Jezus jest najpełniejszym uosobieniem Boga, który jest Miłością, po to przyszedł na świat, aby go przekonać o nieskończonej miłości i objawić Jego Oblicze jako miłosiernego Ojca, który pochyla się nad każdym człowiekiem, każdy, kto żyje miłością, staje się znakiem Jezusa i tak jak On objawia Bożą Miłość. Bóg także nas ogarnia swą miłością, obyśmy zechcieli ją przyjmować i nią żyć w codzienności. Jezus przychodzi do nas również w Komunii świętej i wtedy właśnie stajemy się Jego znakami w świecie.

Odwieczny Syn Boży przychodzi na ziemię w duchu posłuszeństwa Ojca, w całym życiu Jezus

okazuje swe bezgraniczne posłuszeństwo woli Ojca, który realizuje plan zbawienia ludzi. Przyjmuje wszystko; cierpienie, krzyż i śmierć, nie cofa się przed żadną trudnością, byle tylko wypełnić wolę Ojca.

Człowiek posłuszny Bogu objawia oblicze Jezusa posłusznego, stąd też nasze kroczenie drogą Bożych przykazań jest zarazem ukazywanie stylu życia samego Jezusa Chrystusa. Miłość Jezusa wyrażała się w Jego odnoszeniu do drugiego człowieka. Przeszedł przez życie czyniąc dobro: uzdrawiał, pocieszał, umacniał, pouczał, wskazywał drogę życia dla każdego miał czas i dobre słowo.

Każdy z nas, jeśli śpieszy z pomocą innym ludziom, jest znakiem Jezusa, Dobrego Pasterza, lekarza, nauczyciela. Doświadczając Jego miłości mamy w sposób czynny okazywać ją drugiemu człowiekowi. Bóg znakiem Jezusa oznacza zgodę na całkowite poświęcenie się Jego dziełu zbawienia świata i w taki sposób wyraża się nasze oddanie z życia dla Jezusa i tak jak On dla wszystkich ludzi i wtedy będziemy najbardziej czytelnymi znakami naszego Pana, Mistrza i Zbawiciela.

(wybrała Jadwiga)

Najwyższy czas...

Zawód i rodzina, i przyjaciele, i czas wolny, i hobby, i... a Ty sam? Czy odnajdujesz jeszcze samego siebie? Jesteś jeszcze człowiekiem albo już tylko sługą swoich terminów? Robotem? Najwyższy czas zrobić bilans. Niczym nie upiększony. Przed samym Bogiem. Spowiedź teraz, w Wielkim Poście, jest ofertą na czasie, by zacząć wszystko od nowa. Zrobić coś, co pozwoliłoby znowu poczuć się wolnym, wyzwolonym. Przystąp do spowiedzi. Nawet jeśli ostatnia Twoja spowiedź była wiele lat temu. To będzie dobre doświadczenie!

Ogłoszenia duszpasterskie

1 Drugi Tydzień Biblijny pod hasłem: „Patrzmy na Jezusa – miłosiernego i wiarygodnego Arcykapłana” obchodzić będziemy od 18 do 24 kwietnia. Inauguracja tego tygodnia rozpocznie się w naszej Bazylejce podczas Mszy św. o godz. 11.30. Dokona tego Jego Eksceleńcja Biskup Jerzy Mazur, Pasterz Kościoła Elckiego. Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Diecezji Elckiej proponuje Maraton Biblijny, który będzie przebiegać wg poniższego planu:

Data	Godz.	Miejsce	czytający	fragmenty
18.04	11 ³⁰ Msza św. inauguracyjna	Bazylika Mniejsza Nawiedzenia NMP w Sejnach	Bp Jerzy Mazur	Hbr 1,1-4,13
	13 ⁰⁰ w j. litewskim		KSM, AK	Hbr 4,14-13,25
19.04	17 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰ 18 ³⁰ - 19 ³⁰	Bazylika Mniejsza NSJ w Augustowie	KSM, ODŚ, DK	Dz 1-18
20.04	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Katedra Św. Wojciecha w Elku	KSM	Dz 19-23
	18 ³⁰ -19 ³⁰	Kościół NMP Królowej Ap. w Elku	KSM	Dz 24-28
21.04	17 ³⁰ -18 ³⁰	Kościół Św. Leona w Gołdapi	KSM	Rz 1-7
	18 ³⁰ -19 ³⁰	Konkatedra NMP Matki Kościoła w Gołdapi	KSM	Rz 8-16
22.04	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Kościół Św. Rodziny w Olecku	KSM	Łk 1-4
	18 ³⁰ -19 ³⁰	Kościół NMP Królowej Polski w Olecku	KSM	Łk 5-8
23.04	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰ 18 ³⁰ - 19 ³⁰	Konkatedra Św. Aleksandra w Suwałkach	KSM, ODŚ	Łk 9-18
24.04	16 ³⁰ -17 ⁰⁰	Kościół Św. Anny w Giżycku	KSM	Łk 19-21
	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Kościół Ducha Św. w Giżycku	KSM	Łk 22-24

W Tygodniu Biblijnym codziennie przed wieczorną Eucharystią (od 17.15) czytać będziemy fragmenty Księgi Dziejów Apostolskich. Proponujemy, aby uczynić to według następującego planu: poniedziałek – ZSO młodzież – Dz 1-2; wtorek – ZSRT młodzież Dz 3-5; środa – Gimnazjum JPPI młodzież Dz 6-8; czwartek – Katecheci ZSO Dz 9-11; piątek – Katecheci SP Sejny Dz 12-14; sobota – Wieczernik Dz 15-18; niedziela – 8.15 Wspólnota Neokatechumenatu Dz 19-22; niedziela – 9.45 Wspólnota Akcji Katolickiej Dz 23-28. Posługujemy się przekładem Biblii Tysiąclecia.

2 Piąta rocznica wyboru Papieża Benedykta XVI przypada jutro, 19 kwietnia. Modlitewnie wspierajmy posługę Piotra w naszych trudnych czasach, zwłaszcza teraz gdy tyle słów przykrych i niesprawiedliwych oraz fala krytyki spada na Jego głowę. Módlmy się o mocną i niewzruszoną wiarę Namiestnika Chrystusowego.

3 Uroczystość świętego Wojciecha, patrona Polski i naszej diecezji obchodzić będziemy w piątek, 23 kwietnia. Przy relikwiach naszego Patrona w Elku, w czasie wieczornego nabożeństwa o godz. 17.00 w kościele Najśw. Serca Pana Jezusa będziemy dziękować Bogu za dobro, jakie wyświadczył nam przez posługę świętego Wojciecha na naszej ziemi. Najpierw modlitwa Nieszporów, potem procesja z Figurą św. Wojciecha zawierającą relikwie Świętego Patrona przejdziemy do katedry, gdzie uczestniczyć będziemy w uroczystej Eucharystii modląc się za naszą Ojczyznę, naszą diecezję i naszego Pasterza Solenizanta Biskupa Jerzego w dniu imienin. W naszej Bazylejce Msze św. będą jak zwykle, a więc o 6.30, 8.00 i wieczorem o 17.30. Z racji uroczystości tego dnia post nie obowiązuje.

4 Niedziela, 25 kwietnia, która nazywana jest Dobrego Pasterza rozpoczyna w Kościele Tydzień Modlitw o Powołania Kapłańskie i Zakonne. Módlmy się gorąco o powołania z naszej Wspólnoty Parafialnej zarówno do kapłaństwa, jak i życia zakonnego. Będziemy zanosić do Boga modlitwę przez cały tydzień. Taca będzie przeznaczona na Seminarium Duchowne naszej diecezji.

5 Pierwsza rocznica konsekracji biskupiej ks. Jana Romeo Pawłowskiego, Arcybiskupa i Nuncjusza Apostolskiego w Afryce (Kongo i Gabon) i Biskupa Tytularnego Sejneńskiego przypada 30 kwietnia, w piątek. Mamy okazję nie tylko wspomnieć Księdza Arcybiskupa, ale również pomodlić się za niego, by Bóg mu błogosławił w posłudze pasterskiej i służbie Stolicy Apostolskiej.

NIEDZIELA III WIELKANOCNA, 18 kwietnia 2010

07:00 +Antoni Okulanis (40 rocz.)
08:30 +Helena Luto (greg17)
10:00 +Grzegorz Siemianis
11:30 Dziękczynna za kanonizację św. Zygmunta
Szczęsnego Felińskiego
i łaski potrzebne za Jego przyczyną
11:30 +Anna (1 rocz.) +Romuald Kuklewicz
13:00 (LT) O błog. Boże dla Olgierda Skrypko w 80
rocz. urodzin
Krasnowo: +Henryk Turowski (greg16)
17:30 +Robert Czeszkiewicz

PONIEDZIAŁEK, 19 kwietnia 2010

06:30 +Henryk Turowski (greg17)
06:30 +Marta Gulan (5mc)
08:00 +Wojciech Domoracki (7 rocz.)
08:00 +Helena +Ignacy Rydzewscy
08:00 +Helena Luto (greg18)
17:30 +Edmund +Kazimiera +Bolesław +Feliks Tameccy
17:30 +Henryk Miszkiewicz (10mc)
17:30 +Rafał Rupiński

WTOREK, 20 kwietnia 2010

06:30 +Janina Jegier (1 rocz.)
06:30 +Helena Luto (greg19)
08:00 +Henryk Turowski (greg18)
08:00 +Grażyna +Weronika +Jan Wojlanis
08:00 +Marian Radzewicz (miesiąc od pogrzebu)
17:30 Za Ojczyznę, Ojca Świętego i Radio Maryja
17:30 +Helena Tomaszyczka +Wanda Bobrowska
17:30 +Stanisław +Jan +Józef Teodorowicz

ŚRODA, 21 kwietnia 2010

06:30 +Antoni +Genowefa Jendryszek +Władysław Owczarczyk
06:30 +Henryk Turowski (greg19)
08:00 +Apolonia (rocz.) +Aleksander (rocz.) Waszkiewicz
08:00 +Helena Luto (greg20)
08:00 +Zofia Pietranis (3 rocz.)
17:30 +Eugeniusz Woźnialis (2mc) +Jan (13 rocz.)
17:30 +Leszek Stachurski i z rodz. Abramowiczów,
Zachariaszów i Wyrzykowskich
17:30 +Piotr Soroka (9 rocz.) +Anna +Piotr +Danuta

CZWARTEK, 22 kwietnia 2010

06:30 +Jerzy +Józef Janczulewicz
08:00 +Henryk Turowski (greg20)
08:00 +Helena Luto (greg21)
08:00 +Romuald Bartnik
17:30 Dziękczynna i o błog. Boże dla Krystyny
i Jerzego Kluczników i dla rodziny
17:30 +Kamil +Józef +Helena Fiedorowicz
17:30 +Zofia (7 rocz.) +Stefan Winiewicz

PIĄTEK, 23 kwietnia 2010

Urocz. Św. Wojciecha, Patrona Polski
06:30 +Gabriela Ludorf (35 rocz.)
06:30 +Helena +Henryk Żynda
08:00 O łaskę zdrowia i szczęśliwą operację dla
Jolanty
08:00 +Helena Luto (greg22)
08:00 +Jerzy +Jerzy Wiźlański
17:30 +Henryk Turowski (greg21)
17:30 +Wojciech Wydro
17:30 +Romuald Bartnik (miesiąc od pogrzebu)

SOBOTA, 24 kwietnia 2010

06:30 +Henryk Turowski (greg22)
06:30 +Leonarda (rocz.) +Franciszek Błaszczak
08:00 +Helena Luto (greg23)
08:00 +Jerzy Rogucki (5 rocz.)
17:30 +Anna Jabłońska

NIEDZIELA IV WIELKANOCNA, 25 kwietnia 2010

07:00 +Henryk Turowski (greg23)
08:30 +Helena Luto (greg24)
10:00 +Mateusz Miszkiewicz
11:30 Dziękczynna w 60 rocz. ślubu Janiny i Piotra
Senda i o błog. Boże na dalsze lata
11:30 +Stanisław Kęsek (1 rocz.)
13:00 (LT) +Jan +Grażyna +Weronika Wojlanis
Krasnowo: Za parafian
17:30 +Józef Jodango (30 rocz.)

PONIEDZIAŁEK, 26 kwietnia 2010

06:30 +Wincenty Korzeniecki (3mc)
06:30 +Henryk Turowski (greg24)
08:00 Dziękczynna i o błog. Boże, dary Ducha św.
w nauce dla wnuków zdających egzaminy
08:00 +Helena Luto (greg25)
08:00 +Weronika +Stanisław Marcinkiewicz
17:30 Dziękczynna w 35 rocz. ślubu Jadwigi i Ma-
rianie Masianis oraz w 35 rocz. ślubu Pauliny
i Stanisława Grudzińskich i o błog. Boże dla
Jubilatów i dla całej rodziny
17:30 +Regina +Franciszek Naumowicz

WTOREK, 27 kwietnia 2010

06:30 +Stanisława Surażyńska (3 rocz.)
06:30 +Helena Luto (greg26)
08:00 +Bogusław Kaufman (1 rocz.) 3 księży
17:30 +Henryk Turowski (greg25)
17:30 +Miroslaw Skupski (5mc)
17:30 +Anna Sławińska +Józef +Aniela +Stanisław
Zdancewicz

ŚRODA, 28 kwietnia 2010

06:30 +Henryka Makowska
06:30 +Henryk Turowski (greg26)

08:00 +Helena Luto (greg27)
08:00 +Jadwiga (3 rocz.) +Jan Drozdowsky
17:30 Dziękczynna i o błóg. Boże w 25 rocz. ślubu dla Biruty i Zdzisława Rzepiejewskich i dla całej rodziny
17:30 O błóg. Boże dla Alicji i Zbigniewa Anuszkiewiczów w 20 rocz. ślubu i dla całej rodziny
17:30 +Stanisław Rekuć (5 rocz.)

CZWARTEK, 29 kwietnia 2010

06:30 +Waldemar Bielak (24 rocz.)
08:00 +Marian Masłowiecki (9 rocz.)
08:00 +Helena Luto (greg28)
08:00 +Za funkcjonariuszy SG +mjr Oleksy +chor. Sztachelski +chor. Modzelewski +chor. Budkiewicz
17:30 Dziękczynna i o błóg. Boże dla Leokadii i Henryka Mikołajczyków w 50 rocz. ślubu i dla całej rodziny
17:30 +Henryk Turowski (greg27)

PIĄTEK, 30 kwietnia 2010

06:30 +Józefa +Zygmunt Moroz
06:30 +Henryk Turowski (greg28)
08:00 +Mieczysława Ratka (2 rocz.)
08:00 +Helena Luto (greg29)

17:30 O błóg. Boże dla Weroniki w 1 rocz. urodz. i dla jej rodziców i rodziny
17:30 +Weronika (8 rocz.) +Mieczysław (2mc) Żyliński

SOBOTA, 1 maja 2010

06:30 +Stanisław Motuk
06:30 +Helena Luto (greg30)
08:00 +Henryk Turowski (greg29)
08:00 +Witold Krejczman (9 rocz.)
17:30 +Benigna Bagan
17:30 +Janina Stankiewicz +Czesław Pawlukiewicz
17:30 +Władysława +Felix Miskiel

NIEDZIELA V WIELKANOCNA, 2 maja 2010

07:00 +Zofia +Franciszek Rasiul +Weronika +Antoni Raglis i ich rodzice
08:30 +Henryk Turowski (greg30)
10:00 +Helena Tomkiewicz 34 rocz. i zm. z rodziny
11:30 Intencja Nieustającego Różańca
13:00 (LT) +Grażyna Misiukanis
Krasnowo: Za parafian
17:30 +Marianna Palanis (1 rocz.)

Modlitwa o jedność i pokój

–Boże, Stwórco i Ojciec wszystkich ludzi
Wzywaj do siebie wszystkie ludy ziemi,
Oświeć je, aby w zamieszaniu naszego czasu
Rozpoznały to, co może im przynieść pokój.
Wzbudź w nich szczerą pragnienie porozumienia i jedności
Pomóż im przebaczać wzajemnie to zło,
Które sobie wyrządzały i wyrządzają i współpracować,
Szczepiąc prawa każdego,
W dziele pokoju, zgodnie z Twoją wolą.
Usuń z ich serc wszelkie uczucie nienawiści i urazy.
Strzeż wszystkie ludy od pokusy pychy i samolubstwa narodowego.
Niech wszystkie ludy Europy, którym udzieliłeś Panie
W tak wielkiej mierze dobrodziejstw Ewangelii,
Rozpoznają swój obowiązek troski o pokój,
Niech zdecydowanie wejdą na drogę jedności
I niech współpracują ze sobą coraz bardziej po bratersku.
Błogosław Boże wysiłkom tych, którzy poświęcają się wielkiej sprawie,
Niech tak Twoje Święte Imię będzie błogosławione
I przygotowane przyjsie Twojego Królestwa.
Prosimy Cię o to przez Jezusa Chrystusa naszego Pana.
Amen

Z ŻYCIA PARAFII

Dzień kapłański

Fot.: Aleksandra Zawadzka

SIEWCA

www.sejny.kuria.elk.pl

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia NMP w Sejnach

Redaguje zespół. Adres redakcji: 16-500 Sejny, Plac Św. Agaty 1, tel: 0875162141.

Wydawca: Parafialny Oddział Akcji Katolickiej w Sejnach. Skład komputerowy: Jan Lupo.

Teksty zamieszczamy na prawach honorowych.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania tekstów oraz zmian tytułów.